

[Birthe Rønn Hornbech]

Hvorfor skulle ministeren ud med denne overrumplende melding netop nu for bagefter at sige, at det ikke haster, og at tilladelserne jo ikke er udløbet endnu? Hvorfor skulle det være lige nu? Kan vi ikke godt få de politiske bevæggrunde for denne overraskende melding her i dag? Jeg fatter i hvert fald ikke et pluk af det – det må man vist godt sige – for det kan da ikke være folkevilljen, der har ledet ministeren. Hvorfor har befolkningen og kommunerne ikke fået ordentlig besked?

I den forbindelse vil jeg sige, at det naturligvis hele tiden har været helt afgørende for os i Venstre, at de lokale politikere og lokalbefolkningen blev orienteret ordentligt. Det er helt afgørende, at vore lokalpolitikere, der skal føre Folketingets flygtningepolitik ud i livet, bliver ordentligt orienteret, så det ikke går som f.eks. forleden, hvor lokale politikere i en sønderjysk kommune vågnede op til den overraskelse, at et større antal flygtninge var flyttet til den lille by Løjt, uden at man var orienteret om det. Vi ved godt, det kan være vanskeligt at huske det hele; men skal vor politik lykkes, må vi have sikkerhed for, at man bliver ordentligt orienteret på lokalt plan. Jeg tror egentlig også, ministeren vil være enig med os i at beklage de kiks, der er sket hen ad vejen, for det er utrolig vigtigt, at man ikke føler i kommunerne, at man bliver truet, eller at man ikke lytter herinde i Folketinget og på Slotsholmen.

Derfor håber jeg altså, at ministeren i dag vil løfte sløret for, hvordan man helt præcist har tænkt sig, at denne melding fra forleden om, at jugoslaverne skal søge asyl, skal udmøntes i det praktiske liv, specielt for kommunernes vedkommende. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er meget skuffet over, at den brede enighed, som jeg troede vi havde i Eksjugoslavienspolitikken, måske er blevet slået i stykker nu, og jeg spørger ministeren, om det er tilfældet. Ministeren har i hvert fald ikke ønsket nogen forhandling, for det er jo sådan, at når ministeren har været ude og love eksjugoslaverne asyl, kan Folketinget anstændigvis ikke bestemme noget andet. Jeg tror derfor, at ministeren har givet efter for et pres fra den anden side af salen, og det har vi så taget til efterretning. Vi opfatter det, som om den borgfred, vi troede herskede, er afløst af grøftegravning, uagtet ministeren – efter hvad jeg troede – lagde megen vægt på, at det brede flertal var vigtigt i denne sag.

Krigen på Balkan er ulykkelig, og derfor har vi i Venstre hele tiden ment, at det var vigtigt, vi tog vor del af ansvaret, og vi har bestandig opfordret vore partifæller i kommunerne til at tage godt imod de krigsramte. Men det har altså hele tiden været en forudsætning for os, at politikken også gik ud på at sikre, at de krigsramte kunne sendes hjem og hjælpes hjem så hurtigt som muligt, når krigen var forbi, så de kunne hjælpe til med at genrejse landet. Men nu bliver det altså livsvarige opholdstilladelser og familiesammenføringer i stedet for, og det vil jeg godt sige at vi er imod i Venstre. Vi er i det hele taget imod, at flygtninge bliver til indvandrere, som ministeren nu ønsker, for det er en helt misforstået flygtningepolitik at gøre flygtninge til indvandrere. I Venstre foretrækker vi at hjælpe de flest mulige, så længe de er på flugt for noget, men asylpolitik og indvandrerpolicy bør adskilles. Venstre ønsker at yde den humanitære indsats, så længe folk er på flugt fra noget, men derimod ikke at gøre dem, der har været så heldige at komme til Danmark, til indvandrere for livstid.

Jeg må indrømme, at jeg tror ikke, den danske befolkning forstår et suk, og jeg frygter egentlig, at vores troværdighed her i Folketinget har lidt et afgørende knæk, som ikke vil gavne flygtningesagen som helhed.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg kender normalt fru Birthe Rønn Hornbech som et eftertænksomt og ræsonnabelt menneske. Men når fru Birthe Rønn Hornbech nu står her og siger, at Venstre er imod, at der overhovedet kan blive tale om, at mennesker eventuelt kan blive her på permanent opholdstilladelse, må jeg spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Hvorfor stemte Venstre så for loven om midlertidigt ophold i 1992? Den siger krystalklart, at der kan gives midlertidigt ophold for 6 måneder ad gangen, men dog ikke ud over 2 år. Det havde da været rimeligere at sige til disse mennesker: I kan få midlertidigt ophold her i et vist antal år, men I skal aldrig drømme om, at I kan få jeres asylsager behandlet. Og derfor vil jeg gerne vide: Hvad var det, der fik Venstre til at stemme for den lov i 1992, når man nu kan stå og sige det, vi netop har hørt?